

Ridanpää lauloi

Marraskuun pimeyteen ja harmauteen mitä parhain piristysruiske oli diplomilaulaja **Lea Ridanpään** konsertti 19.11. lauantaina Hailuodon kirkossa. Ajankohta ei ehkä ollut konsertille kaikkein suotuisin, mutta ne 30 kuulijaa, jotka olivat päätyneet Lean konserttiin, eivät varmasti kovin nopeasti sitä unohda. Miksi?

Mikä tekee konsertista nautittavan elämyksen, koskettavan kokemuksen? Esiintyjän taito esiintyä varmasti, mutta ennenkaikkea myös koskettavasti. Lean laulaminen näytti ja kuulosti helpolta. Hänen konsertistaan oli vaikeaa löytää huippukohtaa, koska koko konsertti oli alusta loppuun saakka mitä suurinta taidetta, taidolla tehtyä, mutta myös sydämellä elettyä. Se kosketti. Jumala puhui Lean lauluissa. Ääni oli kuin suoraan taivaasta.

Ohjelma luettuna paperista näytti hyvin tavanomaiselta. Ajattelinkin aluksi — ennen konsertin alkua, että mitähän se Lea nyt näillä lauluilla aikoo tehdä. Epäilin. Milloinkaan en ole kuullut niin kaunista Maa on niin kaunista. Se todella oli KAUNIS.

Mun kanteleeni kauniimmin oli myös upea taivaita koskettava tulkinta. Pyhäkoululaulukirjasta Lea oli poiminut ”merkkillisyyden” nimeltä Kellot kaikuu. Enpä ole

kuullut moista tulkintaa ennen. Laulu olikin mitä sopivin.

Kuusiston Sun ristic juurehen sisälsi upeita legatokaaria, huikaisevia dynaamiikanvaihteluja ja tarkoin sisäistettyä tekstiä tulkintaa. Ohjelma oli upeasti rakennettu. Lopussa laulaja esitti Leivästä enkelten, latinaksi, Mozartin Ave verum corpuksen ja lopuksi Hängelin ilotulituksen nimeltä O Had i Jubals Lyre. Parempaa loppua ei olisi voinut toivoa.

Pia Järvi säesti Leaa todella kauniisti. Jotkut säestykset olivat harvinaisen erikoisia. Seurakunta tarvitsee kipeästi tällaisia hetkiä, hetkiä jotka vakuuttavat sinua siitä, että kaikesta huolimatta Jumala on todellakin olemassa, eikä vain olemassa, vaan Hän rakastaa sinua aivan suunnattoman paljon. Taivaan Isän siunausta Lealle, joka vaikuttaa nykyisin Lappajärvellä ja jokin aika sitten oli Taiwanilla lähetytyksessäkin.

Hailuodon seurakunta voi olla onnellinen ja iloinen siitä että Lealla sattui olemaan sukulaisia Hailuodossa. Heidän ansiostaan saimme nauttia unohtumattomasta konsertista, todellisesta taide-elämyksestä ja Hengen kosketuksesta. Kiitokset **Heli ja Helge Wigreneille**.

HELENA ANTOLA-HYVÖNEN